

św. Weronika Giuliani

Autor: frater - 06/18/2019 22:40

św. Weroniki Giuliani

Zdumiewający jest przypadek włoskiej mistyczki i stygmatyczki św. Weroniki Giuliani (1660 – 1727), pochodzącej z Città di Castello w Umbrii. Otrzymała ona od Chrystusa stygmaty na sercu w 1697 r. i nosiła je aż do swojej śmierci w roku 1727. W czasie ekstazy Pan Jezus umożliwił jej narysowanie znaków, które odcisnął na wewnętrznej stronie jej mięśnia sercowego. Informacja ta wzbudziła wielkie poruszenie u miejscowego biskupa, duchowieństwa, sióstr zakonnych i wszystkich, którzy byli świadkami wielu nadprzyrodzonych wydarzeń w życiu św. Weroniki. Dopiero po jej śmierci mogli zaspokoić swoją ciekawość. Biskup A. Codebo zarządził sekcję zwłok, którą w jego obecności, a także siedemnastu innych świadków, przeprowadziło dwóch lekarzy. Końcowe sprawozdanie pod przysięgą podpisali wszyscy obecni. Kiedy wyjęto serce św. Weroniki Giuliani, zgromadzeni zobaczyli, że było ono przebite na wylot. Po jego rozcięciu przekonali się, że na ścianach komór sercowych znajdowały się wszystkie znaki, które Święta opisała i narysowała w swoim Dzienniku.

archiwum.milujcieszcie.org.pl/nr/temat_numeru/znaki_najwiekszej_milosci.html

=====

Odp: św. Weronika Giuliani

Autor: frater - 06/19/2019 02:11

Nasza święta przyszła na świat w Mercatello na terenie Włoch w 1660 r. Na chrzcie otrzymała imię Urszula. Kiedy miała 10 lat, postanowiła oddać się na służbę Chrystusowi, ofiarując się za grzechy wszystkich ludzi. Zdecydowała się wstąpić do kapucynek. Podczas obłóczyn otrzymuje imię zakonne Weronika. W klasztorze pełniła różne funkcje: furtianki, kucharki, szatniarki, piekarki, zakrystianki, mistrzyni nowicjuszek. Pełniła także urząd ksieni. W 1694 r. przeżyła mistyczne zaręczyny i zaślubiny z Boskim Oblubieńcem. W 3 lata później, w Wielki Piątek 1697 r., otrzymała stygmaty. Na prośbę św. Weroniki zewnętrzne znaki stygmatów zniknęły, ale pozostał ból w miejscach ran Chrystusa. Zmarła 9 lipca 1727 r. w Città di Castello. Zanim nadeszła śmierć, przeżyła bardzo ciężką agonię trwającą 33 dni potrójnego czyśćca: bólu fizycznego, cierpienia moralnych i pokus szatańskich.

Jej testamentem pozostawionym Kościołowi są słowa: „Powiedzcie wszystkim, że znalazłam Miłość, w tym tkwi sekret moich radości i cierpienia: znalazłam Miłość!”. Papież Pius VII w 1804 r. ogłosił ją błogosławioną, natomiast świętą ogłosił ją papież Grzegorz XVI w 1839 r.

Wiele o jej życiu i nauce dowiadujemy się z dziennika (22 tys. stron), który pisała z polecenia swoich spowiedników. Obok faktów z jej życia i opisów przeżyć duchowych zawiera on także jej poezję. W biografii nazwano Weronikę „najpiękniejszą duszą, jaką Bóg zesłał na ziemię”.

www.niedziela.pl/artikul/59810/nd/Sanktuarium-sw-Weroniki-Giuliani

=====